

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 51C/394/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215222898
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krajčová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1215222898.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Michaelou Krajčovou v právnej veci navrhovateľky: G. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, H., zast.: JUDr. Vladimír Sidor, advokát, so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, proti odporcovi: I. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, H., t.č. Ú. na D. U. B. G., R. T. C., o náhradu škody vo výške 22 308,- €, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke náhradu škody vo výške 22 308,- €.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 948,32 € právnomu zástupcovi navrhovateľky JUDr. Vladimírovi Sidorovi, advokátovi do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť súdny poplatok vo výške 1 338,- € na účet Okresného súdu Bratislava II do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 01.10.2015 domáhala voči odporcovi náhrady škody vo výške 22 308,- € ako aj náhrady trov konania.

V návrhu navrhovateľka uviedla, že je osobou poškodenou násilnou trestnou činnosťou odporcu, ktorej sa dopustil voči navrhovateľke v dňoch 02.04.2008 až 07.05.2008, na základe ktorej bol právoplatne uznaný vinným v zmysle rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.01.2015, sp. zn.: 1To/136/2014. Odporca sa v dňoch 22.04.2008 až 07.05.2008 voči navrhovateľke správal tak, že jej svojím konaním spôsobil ublíženie na zdraví, za čo bol uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1, ods. 2 písm. a Tr. zákona.

Podľa lekárskeho posudku zo dňa 26.06.2015, ktorý vyhotovil ošetrojúci psychiater navrhovateľky I. H. D., bolo vyčíslené bodové hodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia navrhovateľky na 1300 bodov, z čoho si odvodzuje navrhovateľka náhradu škody návrhom uplatnenej výške v zmysle § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Navrhovateľka si zároveň podala ako osoba poškodená trestnou činnosťou žiadosť o odškodnenie na príslušné oddelenie Ministerstva spravodlivosti SR.

V písomnom podaní doručenom súdu dňa 09.11.2015 odporca uviedol, že nárok navrhovateľky na odškodnenie odmieta a neuznáva.

Súd vec prejednal v súlade s § 110 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľky a jej právneho zástupcu, ktorý v písomnom podaní doručenom súdu dňa 18.02.2016 ospravedlnil neúčast' navrhovateľky a súhlasil s tým, aby súd vec prejednal v jej neprítomnosti. Zároveň uviedol, že si navrhovateľky splnila všetky náležitosti na vydanie rozhodnutia v jej neprítomnosti (splnila si povinnosť tvrdenia ako aj dôkaznú povinnosť) a odporca žiadnym relevantným spôsobom nárok navrhovateľky nespochybnil a ani nepreložil súdu žiadne dôkazy, preto navrhovateľka žiada, aby súd jej návrhu vyhovel v celom rozsahu.

Zároveň súd vec prejednal v neprítomnosti odporcu, ktorý v písomnom podaní doručenom súdu dňa 01.02.2016 súhlasil s tým, aby súd vec prejednal v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, oboznámením obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn.: 4T/181/2008 a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Odporca bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/181/2008 zo dňa 13.11.2012 v spojení s uznesením KS Bratislava 2To/174/2012 zo dňa 28.02.2013 uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/, Tr. zák., v jednočinnom súbehu s prečinom šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe ako je uvedené v tomto rozsudku a uznesení. Bol mu uložený trest odňatia slobody podľa § 155 ods. 2 Tr. zák. a podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. s prihľadnutím k § 38 ods. 2 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 10 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne.

Odporca sa dňa 22.4.2008 k navrhovateľke (v tom čase mladistvej), ktorá sa nachádzala v byte v H. na O.. G. Č.. XX, správal tak, že ju opakovane do 07.05.2008 bil päťami, palicou, gitarou, tĺčikom na mäso, kopal ju po celom tele, hádzal do nej a rozbíjal na nej rôzne sklenené predmety, bodal nožnicami, vidličkou, prikladal k telu horúci zapaľovač, páčil vlasy, pripútal ju opaskom k radiátoru, nútil ju proti svojej vôli šňupať pervitín, ktorý jej podával tri krát denne s odôvodnením, že nebude nič cítiť, pričom s ňou vykonával denne dokonanú súlož, ako aj análny a orálny styk. Z bytu na G. Č.. XX ju dňa 7.5.2008 odviezol taxíkom do bytu na U. ul. neznámeho čísla a následne až do 11.5. 2008 ju vozil taxíkom alebo prostredníctvom svojich známych po svojej rodine na ubytovňu pri lodenici na F. C., do rodinného domu v G., do rodinného domu v S. W., odkiaľ dňa 11.5.2008 ušla späť k matke do miesta bydliska, čím navrhovateľke spôsobil zlomeninu 6. a 7. rebra v pravej podpazušnej čiare, zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov, bodnú ranu ľavého ramena spredu vo výške podpazušnej jamky, bodnú ranu pravého stehna spredu v hornej tretine, dve bodné rany pravého predkolenia na vonkajšej strane v hornej tretine, pomliaždenie pravej bedrovej krajiny 8x9 cm, pomliaždenie pravého drieku 4x4 cm, pomliaždenie ľavého podbruška, pomliaždenie ľavej bedrovej oblasti 15x15 cm, pomliaždenie dolnej časti ľavého stehna z vonkajšej strany 6x8 cm, pomliaždenie pravého pleca a ramena 25 x 15 cm, pomliaždenie ľavého ramena na zadnej strane a v dolnej tretine, plošné pomliaždenie brušnej steny a dolnej časti hrudnej steny vľavo, pomliaždenie pravého predlaktia 4x6 cm, pomliaždenie pravého predkolenia na vonkajšej strane v hornej tretine, pomliaždenie ľavého predkolenia na vnútornej strane v jeho celej dĺžke, tri povrchové rany na zadnej strane strednej tretiny ľavého ramena, pomliaždenie ľavého triesla, pomliaždenie centrálnej časti tváre, stopy po strangulácii pravého zápästia s predpokladanou dobou liečenia 4 až 5 týždňov.

Znalec z odboru zdravotníctvo - farmácia, odvetvie chirurgia - špecializácia traumatológia C.. I.. N. W., X.. vypracoval v konaní vedenom pod sp. zn.: 4T/181/2008 Znalecký posudok č. 114/08, kde po osobnom vyšetrení navrhovateľky ako zranenej, ktoré realizoval dňa 14.5.2008, zistil tieto zranenia navrhovateľky: zlomenina 6. a 7. rebra v pravej podpazušnej čiare, zlomenina nosovej kosti bez posunu úlomkov, zastaralá bodná rana ľavého ramena spredu vo výške pazušnej jamky, zastaralá bodná rana pravého stehna spredu v jeho hornej tretine, dve zastaralé bodné rany v hornej časti pravého predkolenia z vonkajšej strany, pomliaždenie pravej bedrovej krajiny v rozsahu 8x9 cm, pomliaždenie pravej driekovej krajiny 4x4 cm, splývavé pomliaždenie ľavého podbruška, pomliaždenie ľavej bedrovej oblasti o ploche 15x15 cm, pomliaždenie dolnej časti ľavého stehna z vonkajšej strany 6x8 cm, pomliaždenie pravého pleca a ramena 25x15xcm, pomliaždenie ľavého ramena v jeho zadnej dolnej časti plošné pomliaždenie brušnej steny a dolnej časti hrudnej steny vľavo, pomliaždenie pravého predlaktia 6x4 cm, pomliaždenie pravého predkolenia na vonkajšej strane hornej tretine, pomliaždenie ľavého predkolenia na vnútornej strane v celej jeho dĺžke, tri povrchové rany na zadnej strane ľavého ramena v strednej časti, pomliaždenie ľavého triesla, pomliaždenia centrálnej časti tváre, stopy po škrtení pravého zápästia. Vyššie uvedené zranenia svojich charakterom a rozložením na tele poškodenej vykazovali znaky násilnej

činnosti inej osoby a zo súdno-znaleckého hľadiska znalec ustálil za veľmi nepravdepodobné, aby vznikli samopoškodením. Liečba popísaných zranení vo veku poškodenej trvá 4-5 týždňov, v tomto však opomína znalec znásilnenie, teda psychickú ujmu poškodenej. Ďalej potvrdil, že jazvy nepochybne na jej tele zostanú a ustálil, že poškodená pri vzniku zranení pociťovala „mučivé útrapy“.

Znalkyňa C.. J. H., C., znalkyňa z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí, v Znaleckom posudku č. 40/2008 zo dňa 09.06.2008 vypracovanom v konaní vedenom pod sp. zn.: 4T/181/2008 uviedla, že zistila po vyšetrení poškodenej (navrhovateľky), že táto má reakciu na ťažký stres a trpí adaptačnou poruchou. Po prežitých udalostiach v nej pretrváva strach, akúkoľvek podobnosť situácie alebo stretnutie s niekým, čo jej udalosť pripomína prežíva ako panickú reakciu dosť intenzívne. Stres a adaptačná porucha u nej budú pretrvávajúť dlhšiu dobu. Zmenia sa aj jej medziľudské vzťahy, na podobné situácie bude reagovať strachom, a panickou úzkosťou. Nie je dobrá prognóza jej sexuálneho vývinu vo vzťahoch k možným partnerom.

Z lekárskeho posudku zo dňa 26.06.2015, ktorý vyhotovil ošetrojúci psychiater navrhovateľky: I.. H. D.Č., psychiater, UNB Nemocnica Staré Mesto, Bratislava vyplýva, že navrhovateľka trpí posttraumatickou stresovou poruchou - chronifikovanou (položka 255 z prílohy č. 1, časť II a V zákona č. 437/2004 Z. z.), ktorá bola ošetrojúcou lekárkou ohodnotená na 1 300 bodov. Hodnota bodu pre rok 2015 stanovená v súlade so zákonom č. 437/2004 Z.z. na účely náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia je 17,16 eur.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 420 ods. 1 Obč. zák., každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 427 Obč. zák., fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podľa § 441 Obč. zák., ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Podľa § 444 Obč. zák. sa pri škode na zdraví jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 447 Obč. zák. náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti poškodeného alebo pri invalidite sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako suma úrazovej renty podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

Podľa § 3 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o náhrade za bolesť a SSU“), sa náhrada za bolesť poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

Podľa § 4 zákona o náhrade za bolesť a SSU sa náhrada za SSU poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

Podľa § 5 ods. 1 zákona o náhrade za bolesť a SSU sa pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

Podľa § 5 ods. 2 zákona o náhrade za bolesť a SSU, v znení účinnom v rozhodnom čase, sa výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým

úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na celé desiatky korún smerom nahor.

Podľa § 5 ods. 4 zákona o náhrade za bolesť a SSU, Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

Podľa § 5 ods. 5 zákona o náhrade za bolesť a SSU, v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %.

V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaných ustanovení právnych predpisov súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný.

Podľa § 135 ods. 1 tretia veta O.s.p. je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov a kto ich spáchal.

Z ustanovenia § 135 ods. 1 O.s.p. teda jednoznačne vyplýva, že súd je v občianskom súdnom konaní viazaný vždy rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin, pričom musí vychádzať aj z iných rozhodnutí vynesených v trestnom konaní a dbať na to, aby sa s nimi nedostal do rozporu. Rozhodnutie súdu v občianskom súdnom konaní nemôže byť totiž vo veci v zrejmom rozpore s rozhodnutiami súdov v trestnom konaní.

Z pohľadu výkladu ust. § 135 ods. 1 O.s.p. súd poukazuje na stanovisko NS sp. zn. Cpj 35/78 uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. R 22/1979, cit.: „V súvislosti s otázkou viazanosti odsudzujúcim rozhodnutím v zmysle ust. § 135 ods. 1 O.s.p. ide najmä o to, ktoré okolnosti rozhodné pre vyriešenie sporu o náhradu škody, musí súd prevziať z trestného rozsudku, bez toho aby ich musel a mohol v občianskom súdnom konaní znovu zisťovať. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú vo väčšine prípadov (t. j. prípadov všeobecnej zodpovednosti) protiprávne konanie, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody a zavinenie. V každom takom spore je tak predovšetkým nutné riešiť viazanosť súdu v súvislosti s týmito okolnosťami. Súdy v občianskom súdnom konaní vychádzajú z toho, že sú viazané trestnými rozsudkami, pokiaľ ide o zavinené protiprávne konanie škodcu. K pochybeniam však v praxi súdov dochádza v otázke vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a vznikom škody. V súvislosti s riešením tejto otázky je nutné si uvedomiť, že súd je viazaný len výrokom (nie však odôvodnením) napr. trestného rozsudku. Z výroku o vine je potom nutné vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu i skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatel'a. Rozsah viazanosti rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin alebo prečin a kto ich spáchal, je tak daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu alebo prečinu zároveň okolnosťami významnými pre rozhodnutie o náhrade škody. Rozhodnutie o tom, že bol spáchaný dokonaný trestný čin, neznamená vždy len konštatovanie zavineného protiprávneho konania určitého páchatel'a, ale i záver o narušení chránených spoločenských vzťahoch a o vzniku určitej ujmy, ktorú v prípade niektorých trestných činov predstavuje škoda na majetku, prípadne nemajetková ujma, ktorých odškodnenie právne predpisy pripúšťajú (napr. pri ublížení na zdraví), ako aj záver o existencii príčinnej súvislosti medzi protiprávnym

konaním a zmienenou ujmov. Nemožno tak stotožňovať rozhodnutie o spáchaní trestného činu vždy len so záverom o protiprávnom konaní. Súd v občianskom súdnom konaní však nie je viazaný v zmysle ust. § 135 ods. 1 O.s.p. pokiaľ ide o výšku škody.“

Rovnako súd poukazuje aj na právny názor vyjadrený v rozsudku Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 32Cdo 4179/2007 zo dňa 13.01.2009, podľa ktorého: „Súd je viazaný výrokom rozsudku vydaného v trestnom konaní, nie však jeho odôvodnením. Nie je však oprávnený skúmať vecnú správnosť výroku takého rozhodnutia, ani procesný postup k príslušnému rozhodnutiu vedúci.“ (obdobne napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu 3Cdon 1091/96 publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. 11/2000).

V občianskom súdnom konaní je súd viazaný nielen rozhodnutím súdu v trestnom konaní, o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnou kvalifikáciou skutku a tým aj formou zavinenia predpokladanom trestným zákonom (rozsudkom Najvyššieho súdu SR z 29.4.1992, sp.zn.2 Cz 16/92).

S poukazom na uvedený výklad viazanosti v občianskom súdnom konaní podľa ust. § 135 ods. 1 O.s.p. súd vychádzal pri svojom rozhodnutí zo skutkového stavu, ako bol opísaný vo výroku trestného rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k.: 4T/181/2008 zo dňa 25.09.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.01.2015 č.k.: 1To/136/2014. Z tohto skutkového stavu vyplýva, že došlo k naplneniu všetkých predpokladov pre vznik zodpovednosti odporcu za škodu podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t. j. že odporca sa dopustil zavineného protiprávneho konania, t. j. zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1, ods. 2 písm. a Tr. zákona a že v príčinnej súvislosti s týmto konaním navrhovateľke vznikla škoda.

Pokiaľ ide o škodu, ktorú si navrhovateľka v konaní uplatnila, túto súd posúdil nasledovne:

Navrhovateľka žiadala náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 22 308,- eur. Podľa Lekárskeho posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia vypracovaného I.. V. D., ošetrojúcou psychiatrickou navrhovateľky, UNB Nemocnica Staré mesto, Bratislava, navrhovateľka trpí posttraumatickou stresovou poruchou - chronifikovanou (položka 255 z prílohy č. 1, časť II a V zákona č.437/2004 Z.z.), ktorá bola ohodnotená na 1 300 bodov, čo predstavuje spolu 22 308,- €. Súd postupujúc v súlade s § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia pri určení výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádzal z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku.

Súd v súvislosti zo závermi lekárskeho posudku vypracovaného I.. V. D., ošetrojúcou psychiatrickou navrhovateľky, teda že navrhovateľka trpí chronifikovanou posttraumatickou poruchou uvádza, že tieto závery sú zhodné so závermi znaleckého posudku, vypracovaného pre potreby trestného konania znalkyňou C.. J. H., C., znalcom z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých, ktorá v posudku uvádza diagnostický záver: reakcia na ťažký stres, adaptačná porucha. V závere uvádza, že z hľadiska psychického vývinu sú pravdepodobné trvalé zmeny v citovo-sociálnych, najmä eroticko-sexuálnych vzťahoch, pričom vzhľadom k prežitým skutočnostiam potrebuje navrhovateľka dlhodobú systematickú psychoterapeutickú starostlivosť.

Ako vyplynulo z vyššie uvedených záverov tak lekárskeho posudku vypracovaného I.. V. D.Y. ako aj znaleckého posudku vypracovaného C.. J. H., C., v dôsledku trestného činu, za ktorý bol odporca právoplatne odsúdený, došlo u navrhovateľky preukázateľne k trvalým zmenám v jej psychickom vývine a k trvalým zmenám v citovo-sociálnych vzťahoch. Vzhľadom ma tieto skutočnosti má navrhovateľka právo na odškodnenie za sťaženie jej spoločenského uplatnenia, nakoľko odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia má vo svojej podstate predstavovať náhradu za preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre život a životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh. Sťažením spoločenského uplatnenia je preto potrebné rozumieť jednak vylúčenie, či obmedzenie účasti poškodeného na plnom osobnom a rodinnom, spoločenskom, politickom, kultúrnom a športovom živote, jednak sťaženie, či dokonca priamo znemožnenie výkonu či voľby povolania, voľbu životného partnera, prípadne možnosti ďalšieho sebazvedelávania (rozsudok NS SR sp. zn. 5 Cdo 49/2012).

Odporca vo svojom vyjadrení uviedol, že nárok navrhovateľky neuznáva, pričom však neuviedol žiaden dôvod, resp. dôkaz, pre ktorý by súd mal návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietnuť. V tejto súvislosti súd uvádza, že pokiaľ chcel byť odporca v konaní úspešný, musel by uniesť dôkazné bremeno a preukázať, že navrhovateľke nevznikol ňou tvrdý nárok na náhradu škody tak, ako si ho uplatnila vo svojom návrhu. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a priznal navrhovateľke náhradu škody za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 22 308,- €, čo zodpovedá bodovému ohodnoteniu sťaženia spoločenského uplatnenia navrhovateľky 1300 bodov určenému v lekárskom posudku zo dňa 24.06.2015 (pri hodnote bodu pre rok 2015 stanovenej na účely náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia 17,16 eur).

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1, § 149 ods. 1, § 151 ods. 1, 8 O. s. p. Navrhovateľka mala vo veci plný úspech, preto jej súd priznal proti neúspešnému odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľky právnym zástupcom vo výške 948,32 €.

Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov je základná sadzba tarifnej odmeny z tarifnej hodnoty veci 22 308,- € v sume 386,74 € za jeden úkon právnej služby.

Podľa § 13a ods. 1 písm. a), c), d), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky súd priznal právnemu zástupcovi žalobcu odmenu za dva úkony právnej služby po 386,74 € (1. prevzatie a príprava zastúpenia dňa 12.05.2015, 2. písomné podanie žaloby zo dňa 19.09.2015 na súd), plus režijný paušál 2 x 8,39 € plus 20% DPH z odmeny a náhrady, čo spolu predstavuje sumu 948,32 €.

O uložení povinnosti odporcovi zaplatiť štátu na účet tunajšieho súdu súdny poplatok vo výške 1 338,- € rozhodol súd podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov a položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu tohto zákona. Navrhovateľka je osobne oslobodená od súdnych poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) cit. zákona) a súd jej návrhu proti odporcovi vyhovel, preto je neúspešný odporca, ktorý nie je oslobodený od súdnych poplatkov, povinný zaplatiť štátu súdny poplatok za návrh.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava II na Krajský súd Bratislava, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie zhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.